

Expositie Wilma van der Lee in de Grote Kerk Groede 'van zeven naar zeventig'

Een observatie van het werk van kunstenares en docente Wilma van der Lee (1947, Vlissingen), woonachtig en werkend in het kunstenaarsdorp Groede (Zeeuws Vlaanderen), geeft niet alleen een inzicht in de diepere laag van de kunst die zij maakt, maar ook naar wat er letterlijk in de kunstenares zelf omgaat. De verstilde beelden die zij onder andere in de vorm van portretten, etsen, schilderijen en bronzen maakt, bevatten een dynamische onderlaag en zijn rijk aan ideeën. „Alles ontstaat vanuit een idee!“, zoals zij het zelf beschrijft. Als kunstenaar moet je volgens haar de tijd nemen om dingen te ontdekken en om je visie te kunnen toepassen. Deze visie uit zich bij Wilma van der Lee door de zoektocht naar de diepere laag van de persoon die - of hetgeen wat - zij afbeeldt, maar ook door wat zij uit zichzelf haalt.

ARTIKEL: J. VAN QUEKELBERGHE

Vanuit een opdracht gewerkt, brons.

De ziel van het werk

Bij portrettekenen staat volgens Wilma van der Lee het gezicht centraal, omdat er zoveel vanaf te lezen valt. De ogen van een persoon kunnen het verhaal van die persoon vertellen. Het gelaat is een reflectie van de ziel en het is deze ziel die de kunstenares juist zo boeit. „Hieruit kun je iets puurs halen en

3 jaartjes. Welke kleurtjes zal ik kiezen?, pastel.

Twee vrienden vinden elkaar in deze grote wereld, acryl 100 x 120 cm.

net zolang 'puur' tot je het karakter van de persoon herkent." Deze ziel probeert zij te vangen in lijn en kleur; ze gaat op zoek naar het leven dat wordt weerspiegeld in het gelaat. Het karakter van iemand wordt zo neergezet als een levendige expressie. Zij schildert vanuit foto's, maar het liefst ziet ze de mensen achter het portret eerst. Dit, in combinatie met achtergrondinformatie over de geportretteerde, kan een zo treffend mogelijk kunstwerk opleveren. Zij werkt veelal in opdracht en doorvoor heeft zij eerst contact met de opdrachtgever om samen over het te maken portret van gedachten te wisselen.

De luchten van mijn ziel

Wilma omschrijft haar schilderijen als 'lyrisch surrealistisch'. De stukken canvas kunnen als de luchten van haar ziel worden gezien. „Ik sta voor mijn lege doek en intuïtief schilder ik mijn luchten." Die intuïtie komt van binnenuit. Het innerlijke is dus niet alleen bij portrettekenen van belang. „Bij het creëren van een schilderij wil ik de aarde voelen. Ik heb de aarde nodig en met dat gegeven kan ik mijn gevoelens ombuigen naar expressie en ze transponeren op het canvas." Op deze doeken kan ze haar expressiviteit kwijt, op een manier waarbij ze dicht bij haar essentie blijft. Schilderen is voor haar namelijk het tot uiting brengen van wat er binnenin haar omgaat. Deze gevoelens kunnen worden omgezet in artistieke expressie en zo een sensatie van vrijheid geven.

Verstilde dynamiek in brons gevat

Door middel van interactie kan een dynamisch geheel ontstaan. Hierbij gaat het om het vastleggen van beweging; de beweging van het 'zijn'. Niet alleen de uitdrukking van het gelaat maar de totale lichaamshouding speelt een belangrijke rol bij het expressie geven aan een object.

Een voorbeeld van zo'n bronzen werk is een verstild tafereel *Terugblik Op Onze Jeugd*. Dit werk is vanuit een opdracht geïnspireerd en werd gemaakt ter ere van een 40-jarig huwelijk. De vier figuren zijn de kinderen van het echtpaar. Deze 'terugblik' laat een ontdekking naar de beweeglijkheid van de kinderen zien en verbeeldt de lichaamstaal die zij uitstralen. De drager waar de kinderen op staan verwijst naar de aarde rondom het huis waar zij opgroeiden en speelden. De transparante glazen bol wordt interactief gebruikt. Door een beweging of het vangen en doorgeven van het licht door de glazen bol wordt nogmaals de aandacht op beweeglijkheid gelegd.

Het is te zien hoe een van de kinderen de kleding van zijn nieuwe broertje ophangt. Het dochttertje kijkt naar haar broertjes en overziet de situatie. Al deze elementen samen zorgen voor dynamiek binnen het

verstilde geheel. Het symbool voor de verbondenheid tussen de ouders van de kinderen komt terug in de twee cirkels die zich in de drager bevindt. In dit werk is te zien hoe Van der Lee in haar werk op zoek is naar aandoenlijke momenten, waaronder levensmomenten en interactie. Het bronzen werk heeft verschillende elementen die samen een eenheid vormen. Binnen deze eenheid komen de karaktereigenschappen van de kinderen en verwijzingen naar vroeger samen.

In het bronzen werk is te zien hoe de kunstenares glas in het geheel heeft verwerkt, iets wat ze vaker toepast. De glazen bol staat symbool voor interactie. Het glas zorgt voor luminescentie en creëert zo dynamiek. „In mijn bestaan als kunstenares is het grootste geschenk het licht."'

Wilma van der Lee werkt in opdracht.

Expositie

Wilma van der Lee 'van zeven naar zeventig'.
6 t/m 30 augustus, opening 5 augustus om 16:00 uur.
Locatie: De Grote Kerk Groede, Markt 1, Groede.
Dagelijks open van 11:00 tot 16:30 uur.
www.degrotekerkgroede.nl

www.wilmavanderlee.com
e-mail: wilmavdleeart@t-mobilethuis.nl

